

Textus: Lukács 22,1-6

Lk beszámolója a mai részletben azzal kezdődik, hogy közeledett a kovásztalan kenyerek ünnepe. Ez azért lényeges, mert ez az ünnep a legnagyobb zsidó ünnep: az egyiptomi szabadulás emlékhete. Mint ismert (2Mózes 12), Izráel fiainak olyan gyorsan kellett elindulnia Egyiptomból az ottani elsőszülöttek halálát követő napon, hogy nem volt idejük a kenyértésztát megkeleszteni. Ezért kovász nélküli lepényeket ettek út közben. Az ünnepen pedig ezt minden évben újra át kellett élni – még máig is így megy ez a zsidó hitűeknél –, ezért ilyenkor minden kovászt és kovászos dolgot eltávolítottak a házból. A legnagyobb szabadításra emlékeztek így. Ennek az ünnepnek a közeledtével jött el az Úr Jézus halála: a zsidók, hogy ne haljanak meg az elsőszülötteik, bárányt áldoztak, és annak a vérére kellett az ajtófélfára kenniük, hogy a gyilkoló angyal az ő házaikat kihagyja. Így áll tehát a jelkép: ami az egyiptomi szabaduláskor a túlélést jelentette, az egy bárány vére volt. Isten Mózes szájával kihirdette, hogy jön az öldöklő angyal, és aki hitt neki a népből, az kente meg az ajtófélfáját, és az élte túl a csapást. Krisztus halála ugyanilyen megmentő halál: aki hisz Krisztus tanításában és személyében, azt Krisztus vére megmenti az örök haláltól, a kárhóztól. Nem lehetett máskor meghalnia, csak ekkor: minden előre el volt tervezve, Urunk nem a levegőbe cselekszik. Ő minden ember Paskabáránya: Akinek a vére szabadulást, feltámadást, örök életet hoz, mint egykor az Egyiptomban feláldozott paskabárányoké.

Lk-tól megtudjuk, hogy miért is volt szükség Júdásra: a főpapok és az írástudók „Féltek ugyanis a néptől.” Nem akarták, nem merték az Úr Jézust olyankor elfogni, amikor a tanítványain kívül más is van körülötte. Attól féltek, hogy a tömeg inkább ellenük fordul, mint az Úr Jézus ellen. Ebben a félelmükben a jeruzsálemi bevonulás is megerősíthette őket: tehetetlennek érezhették magukat, és csak keresték a módját, hogy megszabaduljanak Jézustól. Így még inkább érthető féktelen gyűlöletük, és az, hogy ez a gyűlölet az önzésükből fakadt – amiről a vasárnapi Igehirdetésben volt szó. Az fájt nekik, hogy egy esetleges döntéskényszerben a nép inkább Jézust választotta volna, mint őket, a hivatalos vezetőket. Ez a hivatalosakat általában rosszul szokta érinteni. . . De ők ebből nem azt a tanulságot vonták le, hogy akkor csináljuk másképpen a munkánkat, az életünket. Ehelyett inkább Jézus ellen szervezkedtek. Magukat és a hatalmukat, kiváltságos helyzetüket szerették, azt nem akarták elveszíteni. És ez többet ért nekik, mint egy ártatlan ember élete, sőt: mint Istenük akarata! Ez a bűn, amikor vki önmagát Istennél is többre tartja. Nem az ünnep előtt akarták megöletni Jézust, hanem csak utána. De Júdás kapóra jött nekik: tálcán kínálta fel a megoldást: ha egy árulja el az urat a 12 tanítványa közül, akkor el lehet fogni olyankor, amikor a nép nincs mellette. . .

Lk is úgy tudja (akárcsak János a Jn 13,27 alapján), hogy a sátán cselekedett Júdáson keresztül, tehát az Úr Jézus elárulása tkp. egy sátáni cselekedet volt. De nem véletlenül fogalmaz Lk – és Máté vmint Márk is – így: „*A sátán pedig belement Júdásba, akít Iskáriotesnek neveztek, és egyike volt a tizenkettőnek.*” Mert habár a háttérben a sátán áll, az elkövető mégiscsak egy ember, a tizenkettő egyike, akinek tudjuk a nevét is. Júdás személyes felelősséget viselt a sátáni tettért, mert ő volt az elkövető. A sátán nem Júdás tudta vagy egyetértése nélkül ártott az Úr Jézusnak, hanem az ő beleegyezésével, sőt

közreműködésével. Nem a sátán ment el a főpapokhoz, nem a sátán tárgyalt velük, és nem a sátán csókolta meg az Úr Jézust: ezt mind Júdás tette!

A sátán a tettehez Júdás személyében találta meg az alkalmas végrehajtót. Júdás pénzsóvár volt, tolvaj, aki el-elvett a közös kasszából. Másutt árulóként ill. ördögként van jellemezve. Egyik tanítvány sem volt büntelen. De Júdás személye könnyű bejárást biztosított a világi – sőt sátáni – dolgok számára Krisztus közösségébe. Rejtély, hogy miért választotta őt is a 12 közé az Úr Jézus. Erről elképzeléseink lehetnek, de biztosat nem mondhatunk. Az Úr tudta előre, hogy mire számíthat Júdás részéről, mégis kiválasztotta, és engedte, hogy Júdás véghezvigye, amit eltervezett. A magvető példázata juthat itt az eszünkbe, amely arról szól, hogy négy elszórt magból három nem hoz termést, mégis vet arra a helyre is a magvető. Tehát Isten sem méri szűken a jóságát: bizalmát, segítségét, esélyadó kegyelmét. Oda is ad belőle, ahol előre tudja, hogy nem sok eredménnyel fog járni a kegyelem. Erre éppen Júdás a jó példa: úgy veszett el, hogy megkapta azt a lehetőséget, amely a többi tanítványt szentté, az örök élet részesévé formálta. Júdás ellenben a sátán embere volt és maradt, hiába kapta meg a kegyelmet egy időre.

A nagytanács tagjai örültek a váratlan lehetőségnek: pénzt is ajánlottak Júdásnak, aki előre megfontolt szándékkal hozzájárult, hogy gonosz tervét a lehető leghamarabb teljesítse.

Krisztus mellett törekedjünk eltanulni az Úr jóságát, és ne maradjunk olyanok, amilyenek Nélküle voltunk/lehetünk. Hadd ragadjon ki saját megköttözöttségünkből! Hadd tegyen képessé saját adottságaink meghaladására a jóban! Júdás megmaradt istentelen, önimádó embernek Jézus mellett is. Mi ne legyünk soha a sátán eszközei! Kövessük, hordozzuk az Úr Jézust, Aki olyan kegyelmes, hogy egy reménytelent is kiválasztott, és kínlódott vele esztendőkön át szeretettel. „Örvendj nagyon, Sion leánya, ujjongj, Jeruzsálem leánya! Királyod érkezik hozzád, aki igaz és diadalmas, alázatos, és számaron ül, számarcsikó hátán.”

Imatémáink lehetnek:

- Segítsen az Úr ebben a furcsa helyzetben is szív szerint ünnepelni otthonainkban
- Segítsen az Úr Hozzá hűségessé maradni, bízni az Ő jóságában, meghaladni saját képességeinket
- Hadd hirdessük mindenek ellenére való kegyelmét a világnak
- Tudjunk igazán magunkba szállni nagypénteken
- Imádkozzuk minél gyakrabban az első papíron kiadott járványhelyzetben mondható imádságot!

Istentiszteletek: nagycsütörtök és nagyszombat: az Igehirdetés olvasható formában a postaládába érkezik. Nagypénteken este 6-tól passió Istentisztelet a Danubia Televízióban. Húsvét 1. nap: 9-től a Duna-Tévéen ft.dr. Szabó István püspök Igehirdetése és úrvacsorás Istentisztelet közvetítés. Húsvét 2. nap de 10 óra: tahitótfalui Istentisztelet közvetítés a Danubia Televízióban.

Imádsággal, szeretettel és áldáskívánással gondol a Testvérekre: Árvanölgyi Béla lp.